

Ingek. 02 APR 2015

STATEN N.A.	15/596/14-15
Ontv. 1 OKT. 2001	
No.	

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

ZITTING 2001-2002 - 2504

LANDSVERORDENING houdende wijziging van de
plaats van artikel 438b van het Wetboek van Straf-
recht van de Nederlandse Antillen

AANBIEDING

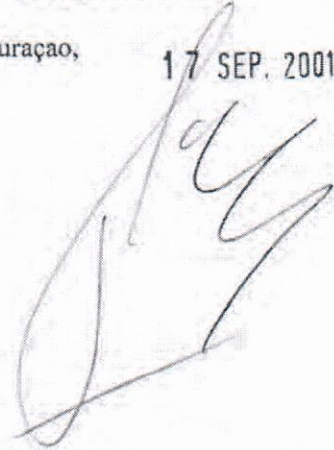
No. 1

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen biedt aan de
Staten ter goedkeuring aan een ontwerp-landsverordening
houdende wijziging van de plaats van artikel 438b van het
Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen.

Curaçao,

17 SEP. 2001

De Minister van Justitie,

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

ZITTING 2001-2002

LANDSVERORDENING van de
houdende wijziging van de plaats van artikel 438b van
het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse
Antillen

ONTWERP

No. 2

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het ter verduidelijking van de interpretatie wat betreft de
toepasselijkheid op zogenaamde first offenders wenselijk is
de plaats van artikel 438b van het Wetboek van Strafrecht
van de Nederlandse Antillen te wijzigen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen
overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverorde-
ning;

Artikel I

In het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht van de
Nederlandse Antillen wordt na Titel XXXI en vóór artikel
438b een nieuwe Titel XXXII ingevoegd, luidende:

TITEL XXXII

Bepalingen over minimumstraffen die van toepassing zijn
in bepaalde gevallen van al dan niet voor de eerste keer ge-
pleegde diefstal, stroperij, afpersing en afdreiging.

Artikel II

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de
dag na die van uitgifte van het Publicatieblad waarin de af-
kondiging is geschied.

De Minister van Justitie,

Gegeven te

Uitgegeven de
De Minister van Algemene Zaken,

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

ZITTING 2001-2002

LANDSVERORDENING houdende wijziging van de
plaats van artikel 438b van het Wetboek van Strafrecht
van de Nederlandse Antillen

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

Het onderhavig ontwerp strekt ertoe de problemen die zijn ontstaan bij de toepassing van artikel 438b van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, te verhelpen.

De vraag vanuit de Antilliaanse gemeenschap om de steeds groter wordende gevoelens van onrust en onveiligheid in de Nederlandse Antillen en de criminaliteitsgolf effectief aan te pakken heeft de minister van justitie er toe bewogen om begin 2000 een ontwerp-landsverordening, houdende invoering van minimumstraffen en verhoging van maximumstraffen voor een aantal zwaardere delicten bij de Staten van de Nederlandse Antillen in te dienen (inmiddels tot landsverordening verheven; P.B. 2000, no. 28).

De afschrikkende werking die van deze straffen uitgaat, zal moeten bijdragen aan een afname van de criminaliteit.

Op verzoek van de Staten van de Nederlandse Antillen is een amendement tot stand gekomen, houdende invoeging van een artikel 438b, onder Titel XXXI van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen. In de praktijk is echter gebleken, dat er vanwege de plaatsing onder Titel XXXI problemen zijn ontstaan. Bedoeling van de Staten van de Nederlandse Antillen was dat artikel 438b ook zou gelden voor de zgn. first offenders. De rechterlijke macht is echter van oordeel dat het artikel door de positionering alleen ziet op gevallen van herhaling van misdrijf (recidive). Daarnaast plaatst de rechterlijke macht uit rechtspolitiek oogpunt kanttekeningen.

Ondergetekende merkt allereerst op dat de beoordeling van rechtspolitieke aspecten de primaire verantwoordelijkheid is van de wetgever.

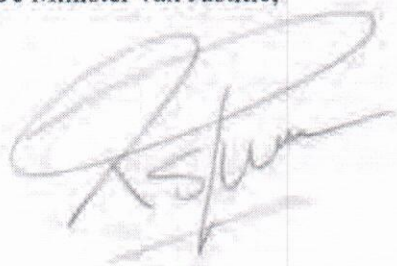
Uit een oogpunt van zorgvuldigheid heeft ondergetekende het artikel nogmaals getoetst aan enige relevante algemene beginselen zoals: het legaliteitsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het verbod van willekeur en het gelijkheidsbeginsel. Bij de toetsing aan de relevante verdragen is hem gebleken is dat artikel 438b niet in strijd is met het EVRM- of het BUPO-verdrag.

Resteert de onduidelijkheid over de reikwijdte van artikel 438b als gevolg van de plaatsing in Titel XXXI.

Door plaatsing van artikel 438b in een afzonderlijke nieuwe Titel XXXII wordt die onduidelijkheid geheel verholpen. Wellicht ten overvloede zij opgemerkt dat de hardheidsclausule (artikel 11) uiteraard ook van toepassing is op artikel 438b.

De Raad van Advies heeft op 26 juni 2001 advies (RvA no. RA/034-01) uitgebracht. De Raad kan zich verenigen met de ontwerp-landsverordening en bijbehorende memorie van toelichting en geeft de Regering in overweging deze bij de Staten in te dienen.

De Minister van Justitie,

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'R. Spier', is written over a faint, illegible printed name. The signature is stylized and cursive.

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-061
bijlage

NEDERLANDSE ANTILLEN

RAAD VAN ADVIES

REGISTER ZAKEN	
Afschrift nr.	2081
Datumschrift	28 JUNI 2001
Plaats	RAZ
St. nr.	Mut. term.
St. nr.	Reep. term.
Proj. nr.	p.
Merckstum	
Fotokopie aan:	Opm.
	Dep.

Zijne Excellentie
De Gouverneur van de
Nederlandse Antillen
Alhier.

GEZIEN
DE GOUVERNEUR VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
d.d. 27 JUNI 2001

RvA no. RA/034-01

Onderwerp: Ontwerp – landsverordening houdende wijziging van de plaats van artikel 438b van het Wetboek van Strafrecht (2081/JAZ RvA no. LV/18-01)

Advies: Naar aanleiding van het verzoek om het oordeel van de Raad van Advies d.d. 23 mei 2001 inzake bovengenoemd onderwerp en de behandeling ervan in de gewone vergadering van 18 juni 2001, bericht de Raad U als volgt.

Aan de orde is de Ontwerp – landsverordening houdende wijziging van de plaats van artikel 438b van het Wetboek van Strafrecht. De strekking van de Ontwerp – landsverordening is om de problemen die zijn ontstaan bij de toepassing van dit artikel te verhelpen.

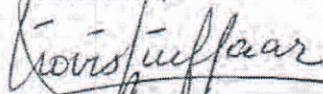
Thans staat dit artikel, dat op verzoek van de Staten in het oorspronkelijk ontwerp is ingevoegd, onder Titel XXXI van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht. Naar het oordeel van de Rechterlijke macht ziet dit artikel door de positionering onder Titel XXXI, alleen op gevallen van herhaling van misdrijf.

Door plaatsing van artikel 438b in een afzonderlijke nieuwe titel XXXII luidende "Bepalingen over minimumstraffen die van toepassing zijn in bepaalde gevallen van al dan niet voor de eerste keer gepleegde diefstal, stroperij, afpersing en afdreiging" wordt aan dit artikel de reikwijdte gegeven die de Staten voor ogen stond bij het aanbrenge van het amendement.

De Raad kan zich verenigen met de ontwerp – landsverordening met
bijbehorende Memorie van Toelichting en geeft de Regering in
overweging deze bij de Staten in te dienen.

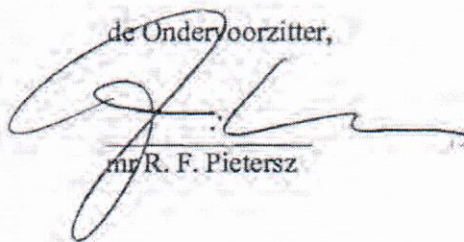
Willemstad, 26 juni 2001

de Secretaris,

mrw mr drs N.J. Winklaar

de Ondervoorzitter,

mr R. F. Pietersz

Staten van de Nederlandse Antillen

Zittingsjaar 2007-2008

2504

**Landsverordening
houdende wijziging van de plaats van artikel 438b
van het Wetboek van Strafrecht van de Nederland-
se Antillen**

Nr. 4

VOORLOPIG VERSLAG

De bespreking van de onderhavige ontwerp-landsverordening heeft dezerzijds aanleiding gegeven tot het maken van de navolgende op- en aanmerkingen.

Het onderhavige ontwerp strekt ertoe de problemen die zijn ontstaan bij de toepassing van artikel 438b van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, te verhelpen. De P.N.P.-fractie brengt naar voren dat op verzoek van de Staten artikel 438b ook moest gelden voor de zgn. first offenders. De rechterlijke macht is echter van oordeel dat het artikel door de positionering slechts toepasselijk is op gevallen van herhaling van misdrijf (recidive). Deze wijziging dient dan ook om de plaats van artikel 438b te wijzigen.

De P.N.P.-fractie brengt naar voren dat de landsverordening, houdende invoering van minimumstraffen en verhoging van maximumstraffen (P.B. 2000, no. 28) in de praktijk niet door de rechters wordt toegepast. Deze landsverordening beoogt van een aantal misdrijven, het maximum van de op te leggen straf te verhogen en tevens voor een aantal misdrijven ook een minimumstraf in te voeren. Het is gebleken dat de rechters zich niet houden aan de verplichte minimumstraffen. De aan het woord zijnde fractie is zich van bewust van de vrijheid van de rechters om straffen op te leggen. Daarom is het de vraag of de rechters de bepaling in het onderhavige ontwerp zullen toepassen, hoewel de beoordeling van rechtspolitieke aspecten, volgens de Memorie van Toelichting, de primaire verantwoordelijkheid is van de wetgever, aldus merkt de P.N.P.-fractie sceptisch op.

Voorts brengt de P.N.P.-fractie naar voren dat een initiatief-ontwerp tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (Zitting 2005-2006-3016) aanhangig is bij de Staten. Dit initiatief-ontwerp strekt er onder meer toe de bepaling van artikel 438b Wetboek van Strafrecht uit te breiden met een verhoging van de minimumstraf voor roofovervallers. Deze fractie citeert het volgende uit het advies van de Raad van Advies op genoemde initiatief-ontwerp-landsverordening: *"Het door indieners voorgestelde verbod is naar de mening van de Raad niet toelaatbaar, daar het de rechter dwingend zou opdragen om bij alle delicten waarop een minimumstraf van 15 jaar of meer is gesteld, ook*

aldus te beslissen zonder gebruik te maken van de rechterlijke matigingsbevoegdheid. De P.N.P.-fractie wenst hierbij op te merken dat, evenals bij de onderhavige ontwerp-landsverordening, de Raad van Advies zich slechts richt op de matigingsbevoegdheid van de rechter en voorbij gaat aan de ernst van de steeds toenemende geweldsmisdrijven. Vanwege de samenhang die tussen het ter tafel liggende wetsvoorstel en de evengenoemde initiatief-ontwerp-landsverordening bestaat, zou het verstandig zijn het initiatief-ontwerp in het onderhavige wetsontwerp op te nemen. De P.N.P.-fractie geeft de minister in overweging hieraan te voldoen.

De MAN-fractie op haar beurt, vraagt zich af of verhoging van minimumstraffen, dan wel uitbreiding van gevallen, waarin minimumstraffen moeten worden opgelegd, zal bijdragen aan het terugdringen van de criminaliteit. Om een drastisch terugdringen van de criminaliteit te bewerkstelligen, dient er naar de mening van deze fractie een beleid te zijn die uitgaat van een integrale aanpak waarbij preventie en resocialisatie in samenhang worden ingezet.

Gezien de cellencapaciteit, aldus deze fractie, is het de vraag of een effectieve strafexecutie plaats kan vinden. De MAN-fractie wenst dan ook de volgende vraag te stellen. Hoe denkt de minister het onderhavige wetsontwerp uit te voeren als bekend is dat er een gebrek is aan cellencapaciteit en ook geen beleid is ten aanzien van preventie en resocialisatie?

In het vertrouwen dat de Regering het vorenstaande schriftelijk vóór dan wel mondeling tijdens de openbare behandeling zal willen beantwoorden, wordt de behandeling dezerzijds door de gewisselde schrifturen geacht thans voldoende voorbereid te zijn.

Dit verslag geldt als Eindverslag.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 11de maart 2008.

De Rapporteur

P.J. Atacho.

